

hermed at gjøre som Medlem af Stiftsøvrig-
heden, og da igjennem Kirkeinspectionen. Det
shnes mig derfor ubelidt, at dette Forudkast
vil lægge det i Biskoppens Haand at bestemme,
om der maa ferrettes Allergang i en Sogne-
kirke, naar den ikke ferretages af Sognets egen
Præst. Vi maae erindre, at Biskoppen ikke ef-
ter Sognebaandsløsningsloven er berettiget
eller istand til at hindre en Præst, til hvem
Folk have løst Sognebaand, fra at tage til
diesses Sogn og at betjene dem med Sakra-
menterne; dertil hjemler Sognebaandsløsnings-
loven ikke Biskoppen nogen Ret, ligesaa lidt som
nogen anden Lov, mig bekjendt, gjør det, og
da den i saa Tilfælde maatte gaae imod
Sognebaandsløsningsloven, kan der fornuftig-
viis heller ikke være Tale derom. Her er alt-
saa kun Tale om Benyttelsen af Sognekirkerne
og Kirkegaardene, ikke om hvorvidt en Præst
maa reise et vist Stykke Vej. Præsten har
ifølge Sognebaandsløsningsloven Ret til at
reise det fornødne Antal Miil indenfor Stiftet,
udenfor Stiftet troer jeg ikke, han ifølge
Bekjendtgørelsen maa reise uden Biskoppens Til-
ladelse; men skulde der være Sognebaandsløsnere
i en anden Deel af Landet, kunde det vel strengt
taget siges, at han havde Ret til ogsaa at
betjene dem. Dette lader jeg dog staae hen,
da det ikke berører den foreliggende Sag, men
det forekommer mig af disse Grunde, at der
her ubelukkende er Tale om Benyttelse af
Sognekirken, og slet ikke om Tilladelse for den
Præst, til hvem de Vedkommende have henvendt
sig for at faae Allergangstjeneste udført, til at
reise det paaagjældende Antal Miil. Dertil er
han fuldkommen berettiget, og enten det skeer
een eller ti Gange, vedkommer det ikke Bi-
skoppen, men Spørgsmaalet dreier sig altsaa
kun om, hvorvidt Præsten kan komme ind i
Kirkebygningen. Naar dette er Tilfældet, er
det imidlertid klart for mig, at det ikke ved-
kommer Biskoppen at afgjøre dette Spørgs-
maal, idetmindste ikke efter Kirkeanordningen,
og jeg tvivler ikke paa, at Mænd, som i denne
Tid meget stærkt have beskæftiget sig med disse
Sager, have været vel underrettede, naar de
have udtalt, at Biskoppen ikke har nogen Ret
til at værne om Kirkens Brug. Dette ved-
kommer Kirkeinspectionen eller Stiftsøvrigheden.

Jeg skal derfor tillade mig til den Behand-
ling at stille et Endringsforslag til en For-
andring i § 2 i den Retning, jeg her har til-
ladt mig at antyde.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg havde i Grunden
ikke behøvet oftere at tage Ordet i denne Sag,
men den ærede sidste Talers Bemærkninger
gave mig dog Anledning dertil. Jeg vil da for
det Første bede det ærede Medlem ret at over-
veie, hvorvidt Biskoppen er Tilsynsmand i
Kirken eller ikke, thi hvis han indrømmer mig,
at Biskoppen er en Tilsynsmand i Kirken, turde
det dog være muligt, at den af det ærede
Medlem besidte Ret tilkommer ham. Det
er allerede tidligere blevet gjort gjældende, at
det foreliggende Lovforslag ikke indeholder syn-
derligt Andet, end hvad der er givet i en An-
ordning, der, som et æret Medlem har be-
mærket, er frettet af Biskop Mourab, og i denne
Anordning har man optaget den Bestemmelse,
der staaer i Lovforslagets § 2 om Control med
Præsterne, fordi man — det være nu med
eller uden Grund — har frygtet for, at en
stærk Benyttelse af Retten til at løse Sogne-
baand, skulde føre til, at enkelte Præster kunde
føle sig for meget tiltrukne af den saakaldte
frie Virksomhed og derved forsømme de Me-
nigheder, for hvilke de egentlig vare bestillede.
Det er altsaa for at føre en saadan Control
med Præsterne, at denne Bestemmelse er ind-
ført, og det er begrundet paa, at Biskoppen
er Tilsynsmand i Kirken og navnlig Tilsyns-
mand med Kirkens Embedsmænd, at der er
givet ham denne Myndighed. Jeg troer altsaa,
at naar Sagen sees fra dette Synspunkt, maa
det ærede Medlem indrømme, at Bestemmelsen
i § 2 er correct. Man kan have forskjellig
Mening om, hvorvidt den Grund, der har gi-
vet Anledning til, at denne Bestemmelse er
blevet tagen, var tilstrækkelig; men correct er
Bestemmelsen, naar man rigtigt opfatter Bi-
skoppens Stilling i Kirken og hans Stilling
ligeoverfor Folke- eller Statskirkens Embeds-
mænd. Det ærede Medlem gjorde dernæst
en Bemærkning, som jeg maa tilstaae, at jeg ikke
ganske tydeligt opfattede. Han vilde, hvis jeg
forstod ham rigtigt, betage Biskoppen Ret til